

Úti beszámoló

Kis Éva

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Tovább a szemléletváltásban a Z generáció jövőjéért”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

A Scuola Porta d’Oriente által szervezett

Corso di cultura italiana kurzusról

2017. július 3-14.

Otranto, Olaszország

Az előző tanév sikeres pályázatán felbuzdulva az idén folytatni akartam az olasz nyelvi ismereteim bővítését, így ismételten Olaszországot választottam pályázatunkban, de nem kifejezetten nyelvi kurzusra mentem, hanem olyan továbbképzésre, amely inkább kultúrismereti, kultúrtörténeti volt. A helyszín ezúttal Pugliában, Otrantóban volt. Puglia Olaszország egyik legszegényebb régiója volt nem régen, mára sokat behozott az elmaradásából. Lakói még ma is főként mezőgazdaságból élnek. Híres a térség az olívaültetvényeiről, borairól, szárított paradicsomáról, különféle tésztáiról. Egészen más világ ez, mint az északi területek. Erősebben élnek a hagyományok, a helyiek barátságosabbak, közvetlenebbek. Itt jóval kevesebb turistával találkoztam, mint északon, a környék tiszta vizű strandjain főként olasz szót lehetett hallani.

Otranto egy kisváros az azúrkék (tényleg az!) tenger partján, története az ókorig nyúlik vissza. Történelmi óvárosa ókori és középkori épületekből áll, kanyargó szűk sikátoraiban árusok kínálják portékáikat. A környéke római, bizánci, normann, török emlékeket őriz.

Az óváros szélén található a Scuola Porta d’Oriente, mely egy külföldieknek működő kicsi iskola. A honlapján sokféle képzést hirdet, ehhez képest amíg én ott voltam, mindössze egy csoportnyi ember tanult ott. A csoport tagjai részben változtak a két hét során. Hárman voltak Ausztráliából (közülük ketten olaszok, akik hazajöttek még élő rokonaikat végiglátogatni és nyelvtudásukat felfrissíteni), többen Svájcból, 1-1 fő Kanadából, Hollandiából és Belgiumból. Egy tanárunk volt, Barbara, aki Brindisiből származik és szíven viseli Salento sorsát, múltját és jelenét nagy élvezettel igyekszik megismertetni a látogatókkal.

A tanfolyamom neve *Corso di cultura italiana* volt, B1/B2/C1/C2 nyelvi szintet vártak el hozzá. A napi órák reggel ½ 9-kor kezdődtek és két részből álltak. Az első két óra általában nyelvi-nyelvtani volt: vagy valamilyen grammatikai problémát beszélünk meg,

vagy Barbara és egy gyakorlatát végző egyetemista, Maria figyelték a beszédünket és egyéni nyelvhasználati hibáinkat korrigálták. A kávészünetben a közeli bárban ittunk egy-egy kávé, és aki éhes volt, ehetett egy finom croissant-t, amit itt fornettinek hívnak. A napi képzés második fele (de többször az első része is) valamilyen kultúrtörténeti, kultúrismereti téma feldolgozásával telt. Megismerhettem dél-olasz hagyományokat, szó esett a vidék történelméről, a nők helyzetéről az olasz családokban, olasz írókról (Pirandello, Eco), a maffia kialakulásáról, működéséről, az olasz slow food tartalmáról, a jó 'pasta' készítésének módjáról, de elemeztünk közösen Barilla-reklámokat, ellátogattunk Barbara szervezésében Salento olyan görögök által lakott településeire, ahova tömegközlekedési eszközzel nem lehet eljutni, voltunk olívasajtoló manufaktúrában, kimentünk közösen a piacra. Olvastunk és beszélgettünk a commedia dell'arte kialakulásáról és jellemzőiről. Néztünk közösen társadalmi problémát feldolgozó filmet, és készítettünk az iskola konyhájában helyi tésztaféléket. Látható, hogy sokféle dologgal megismerkedhettünk.

Az órákon film- és hanganyagok felhasználásával, szövegrészletek segítségével dolgoztuk fel a témákat. A foglalkozások 13 óráig tartottak.

Mivel délutáni szervezett program nem volt, ezért a délutánokat azzal töltöttem, hogy bejártam Otranto környékét és jókat fürödtem a kristálytisza tengerben. Így jutottam el Leccébe, Bariba. Láthattam a varázslatos szépségű Castrót, Gallipolit.

Este többször találkozott a csoport, egyszer közösen elmentünk az Otrantótól 20 km-re lévő Martignanóba egy tradicionális táncmulatságra. Egy reggel Barbara kivitt minket a városon kívül egy olyan helyre, ahol gyönyörű volt a napfelkelte.

Amíg ott voltam, egyszer sem hallottam magyar beszédet. A nap minden percében rákényszerültem arra, hogy használjam a nyelvet, figyeljem a körülöttem lévő beszédet. A helyi nyelv különbözik a toszkán nyelvjárástól, de rövid idő alatt megszoktam.

Elfogadtam az iskola segítségét a szállás megtalálásában, bár lehet, hogy egyénileg olcsóbban jutottam volna szálláshoz. EGYMAGAM laktam egy modern lakásban, volt lehetőségem főzni is. Ezzel azonban csak néhányszor éltem, mert inkább a helyi ételeket próbáltam ki.

Reméltem, hogy találkozom más országból jött kollégákkal, de nem volt a csoportban pedagógus, így ilyen kapcsolatot nem tudtam kiépíteni. De úgy gondolom, hogy az átélt élmények hasznosak voltak a számomra, a látott, átélt, megtapasztalt dolgokat bele tudom építeni a tanításomba. Itália történetével többször is foglalkozunk a négy év során, a személyesen látott helyszínek, a templomfreskók elemzése, a hagyományok egy részének megismerése segítségével élménydúsabbá tudom tenni az óráimat. Az olasz nyelvtudásom

fejlődött, a hallott szöveget megértem, lexikálisan is gazdagodtam. A beszédképességemet kell a továbbiakban erősítenem.